

«Fluktige» svev fra folkemusikken

Folkemusikk med fele og trekkspill er ikke så uvanlig, men legger du til slagverk og afrikanske trommer, får du noe helt annet: Flukt.

HF Siri Hulsund

De som har en bestemt oppfatning av hva folkemusikk burde være, ble nok skuffet da de kom for å høre konserten med trioen Flukt på Hjorten café torsdag forrige uke.

For Flukt fornyer folkemusikken, og tar mål av seg å kurere gammeldansskrekk med egenartede og livlige lydbilder.

Flukt består av Sturla Eide (fele), Øivind Farmen (trekkspill) og Håvard Snerten (trommer). De ga i fjor ut CD-en Drufiac på plateselskapet 2L.

FLOTT FOR FÅ

Det var synd at ikke flere hadde revet seg vekk fra tv-skjermen og Rosenborgkampen for å ta turen til Hjorten café torsdag kveld, for det i hovedsak voksne publikum fikk oppleve en forrykende forestilling fra tre av Norges mestere på instrumentene sine.

Trioen startet det hele med

FOLKEMUSIKK: Flukt under flott fremføring av nyskapende folkemusikk på Hjorten café. Sturla Eide på fele, Øivind Farmen på trekkspill og Håvard Snerten på trommer.

Dimisjonspols, skrevet av Sturla Eide, som faktisk er norgesmester på trekkspill fra 1996, og kanskje var det bare været på

Hitra som fikk meg til å tenke på brusende vinder og en storm sakte bygger seg opp. Så fortsatte konserten med Shåttis,

som rev tilhørerne med i raske rytmer.

Den neste låta var komponert av Øivind Farmen.

Oksenes Dans er inspirert av en opplevelse under en turné i USA.

– Da vi skulle opptre, så vi bare en bøling okselignende karer med helsetrøyer som alle veide rundt 200 kilo fra scenen. De løp mot hverandre, og prøvde å velte hverandre overende ved hjelp av magen. Vi ble livredde, og rømte fra spillejobben i ren skrekk, fortalte Eide til stor latter fra publikum.

Låta startet med et forsiktig samspill mellom trekkspill og trommer, men så kom Eide inn med fela, og låta ble nesten umelodios før refrenget slo inn igjen. Du så nesten for deg de kjempende kjempene.

BAKRUSMELODI

Etter denne kraftsalven, roet trioene det hele ned med den følelsesladde Hallvals etter Hallvard Ørsal.

De tre neste sangene ble spilt uten avbrudd. Hodalsbrua starter litt nedtrykt i moll, men så går over i en fengende vals, og under gammelpolsen «Flaaten II», etter Anders Flaaten, fikk de tre virkelig understreket at de ikke er noe vanlig gammeldansband.

Nest siste nummer, Felespill av Sturla Eide, levde virkelig opp til tittelen sin, og Eide leverte hardingfelespill av stor klasse til raskt tempo.

De avrundet med en potpurri av ulike låter, før publikum klappet trioene inn igjen til det obligatoriske ekstranummeret.

Låta Bayer og bananer ble presentert med forhistorien om trekkspilleren som våkner på en hybel på Fagernes i en særdeles dårlig form, og føler at senga står på høykant. Han er sulten på brød med brunost og nysilt melk, og skimter kjøleskapet altfor langt unna senga. Til slutt klarer han å kave seg dit, og åpner det med håp om å finne det han drømmer om. Men det eneste som ligger der er tre Bayer og noen brune bananer. I desperasjon sliter han seg tilbake til senga, tar frem trekkspillet og begynner å komponere.

Låta «Bayer og bananer» er en intens avslutning på en energisk konsert som virkelig kurerer min folkemusikkskrekk.

Dette er Flukt

Flukt ble startet i 1998 med Sturla Eide (fele, fløyte), Ronny Kjøsén (trekkspill) og Sondre Meisfjord (bass). Etter at Ronny Kjøsén og Sondre Meisfjord forlater trioene henholdsvis i 2002 og 2004, består Flukt anno 2005 av Sturla Eide (fele), Øivind Farmen (trekkspill) og Håvard Sterten (slagverk). Flukt har to utgivelser bak seg: Spill (2002) og Drufiac (2004), begge på plateselskapet 2L.

I fjor turnerte de i USA hvor de spilte 10 konserter, og var support for Gåte på Rockefeller i Oslo og Rosendal i Trondheim.